

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 102/11
v Luxemburgu 4. októbra 2011

Rozsudok v spojených veciach C-403/08 a C-429/08
Football Association Premier league a iní/QC Leisure a iní
Karen Murphy/Media Protection Services Ltd

System licencii na retransmisiu fotbalových zápasov, ktorý vysielacím organizáciám priznáva územnú exkluzivitu pre jednotlivý členský štát a ktorý televíznym divákom zakazuje sledovať toto vysielanie s dekodérovou kartou v iných členských štátoch, je v rozpore s právom Únie

Na premietanie vysielania fotbalových zápasov obsahujúcich chránené diela v pohostinstve treba povolenie od autora týchto diel

Football Association Premier League („FAPL“) spravuje Premier League, hlavný profesionálny fotbalový šampionát v Anglicku, a predáva práva na televízne vysielanie zápasov tohto šampionátu. FAPL priznáva vysielacím organizáciám v rámci otvorenej súťaže výlučné právo na vysielanie zápasov Premier League naživo na územnom základe. Keďže územným základom zvyčajne je jednotlivý členský štát, televízni diváci môžu sledovať len zápasy vysielané vysielacími organizáciami usadenými v členskom štáte, v ktorom majú diváci bydlisko.

S cieľom chrániť túto územnú exkluzivitu a zabrániť verejnosti, aby prijímala vysielanie mimo dotknutého členského štátu, sa každá vysielacia organizácia v licenčnej zmluve uzatvorenej s FAPL zaväzuje zakódovať svoj satelitný signál a takto zakódovaný signál sa cez satelit prenáša len predplatiteľom bývajúcim na území, pre ktoré sa licencia prideliť. Licenčná zmluva teda vysielacím organizáciám zakazuje predávať dekodérové karty osobám, ktoré chcú sledovať ich vysielanie mimo územia členského štátu, pre ktorý sa licencia udelila.

Spory vo veciach samých sa týkajú pokusov obchádzať túto exkluzivitu. Niektoré pohostinstvá v Spojenom kráľovstve totiž na účely prístupu k zápasom Premier League začali používať zahraničné dekodérové karty vydané gréckou vysielacou organizáciou pre predplatiteľov v Grécku. Kúpili karty a dekodér u distribútora za nižšiu cenu než požaduje spoločnosť Sky, majiteľ vysielacích práv v Spojenom kráľovstve.

Keďže sa FAPL domnieva, že tieto činnosti zasahujú do exkluzivity vysielacích práv, a teda aj do hodnoty týchto práv, pokúša sa tomu zabrániť súdnou cestou. Prvý spor vo veci samej (C-403/08) sa týka občianskoprávnej žaloby FAPL proti pohostinstvám, ktoré premietali zápasy Premier League použitím gréckych dekodérových kariet a proti osobám, ktoré dodávajú takéto dekodérové karty uvedeným pohostinstvám. Druhý spor vo veci samej (C-429/08) sa zakladá na trestnoprávnej žalobe proti Karen Murphy, majiteľke pohostinstva, ktoré premietalo zápasy Premier League pomocou gréckej dekodérovej karty. V týchto dvoch sporoch sa High Court (Spojené kráľovstvo) obrátil na Súdny dvor s viacerými otázkami týkajúcimi sa výkladu práva Únie.

V dnešnom rozsudku Súdny dvor konštatuje, že **vnútroštátna právna úprava, ktorá zakazuje dovoz, predaj alebo používanie zahraničných dekodérových kariet, je v rozpore so slobodným poskytovaním služieb a nemožno ju odôvodniť** ani cieľom chrániť práva duševného vlastníctva, ani cieľom podporovať prítomnosť verejnosti na fotbalových štadiónoch.

Pokiaľ ide o možnosť odôvodniť toto obmedzenie z hľadiska cieľa ochrany práv duševného vlastníctva, Súdny dvor uvádza, že sa FAPL nemôže dovoliť autorského práva na zápasy Premier League, lebo tieto športové zápasy nemožno považovať za vlastný duševný výtvor autora a teda za „dielo“ v zmysle autorského práva Únie.

Napokon aj za predpokladu, že by vnútroštátne právo poskytovalo podobnú ochranu športovým zápasom – čo by v zásade bolo v súlade s právom Únie – zákaz používať zahraničné dekodérové karty by išiel nad rámec toho, čo je potrebné na zabezpečenie primeranej odmeny pre majiteľov dotknutých práv.

Súdny dvor v tejto súvislosti uvádza, že pre výpočet takejto primeranej odmeny je možné zohľadniť skutočný a potenciálny okruh divákov v členskom štáte vysielania, ako aj vo všetkých ostatných členských štátoch, v ktorých sa vysielanie prijíma a že teda nie je potrebné obmedziť voľný pohyb služieb v rámci Únie. Ďalej uvádza, že platba príplatku zo strany televíznych kanálov s cieľom zabezpečiť si absolútnu územnú exkluzivitu ide nad rámec toho, čo je potrebné na zabezpečenie primeranej odmeny pre majiteľov, pretože takáto prax môže viesť k umelým rozdielom v cenách medzi národnými trhmi, pri ktorých došlo k deleniu. Takéto delenie trhov a takýto umelý rozdiel v cenách je nezlučiteľný so základným cieľom Zmluvy, ktorým je vytvorenie vnútorného trhu.

Z podobných dôvodov systém výhradných licencií je takisto v rozpore s právom hospodárskej súťaže Únie, ak licenčné zmluvy zakazujú poskytovať zahraničné dekodérové karty televíznym divákovi, ktorí chcú sledovať zápasy mimo územia členského štátu, pre ktoré bola udelená licencia.

Iste, právo hospodárskej súťaže Únie v zásade nebráni tomu, aby majiteľ práv mohol postúpiť jedinému licenčnému zástupcovi výlučné právo vyselať cez satelit počas určeného obdobia chránený predmet z jediného členského štátu vysielania alebo z viacerých členských štátov. Licenčné zmluvy však nesmú vysielacím organizáciám zakázať akékoľvek cezhraničné poskytovanie služieb súvisiace s dotknutými športovými zápasmi, pretože takáto zmluva by umožnila priznať každému vysielateľovi absolútnu územnú výlučnosť v oblasti pokrytej jeho licenciou, vylúčila by akúkoľvek hospodársku súťaž medzi rôznymi vysielateľmi v oblasti uvedených služieb a rozdelila by vnútroštátne trhy podľa vnútroštátnych hraníc.

Napokon pokiaľ ide o položené otázky týkajúce sa výkladu smernice o autorskom práve¹, Súdny dvor v úvode zdôraznil, že úvodnú videosekvenciu, hymnu Premier League, vopred zaznamenané filmy ukazujúce najdôležitejšie okamihy nedávnych zápasov Premier League, ako aj rôzne grafiky možno považovať za „diela“ a sú chránené autorským právom. Naopak samotné zápasy nie sú dielami, ktoré sú týmto spôsobom chránené.

Súdny dvor rozhodol, že **transmisia vysielaní obsahujúcich tieto chránené diela, akými sú úvodná videosekvencia alebo hymna Premier League, v pohostinstve je „verejným prenosom“** v zmysle smernice o autorskom práve, **na ktorý treba povolenie od autora diel**. Ak totiž pohostinstvo šíri tieto diela svojim zákazníkom, diela sa vysielajú novej verejnosti, ktorá nebola zohľadnená autormi pri udelení povolenia na vysielanie ich diel.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).